

ZAPOMENUTÁ VĚROUČE

Stáda, 05 září - 2018

Přítel, jestlipak věte o této naší - jedině naší - bitvě? Jedině v dějinách Echoslováků? I když - ormo nešlo, ale jezero Bajkal v Rusku se moji dost podobá! A kdo se trochu orientuje v dějepise a má nějaké povědomosti o našich legiích v Rusku, má by vědět, že legie vznikly proti Rakousku a Německu. Jejich přisloužení a Slovinci - v Rusku, děle přebíhala - a byla - zajatci.

Legie od počátku formoval v Rusku T. G. Masaryk jako politik, jejich velení bylo zajištěno ruskými, a byli tam i velitelé jako plukovník Ávec, a nahoru Ájel (až na hodnost plukovníka) Radola Gajda a další. Ti po bolševické revoluci se snažili dostat legií do vlasti, ale muselo to být cestou boje, věcem podél Transsibijské magistrály, vedoucí do města a přístavu Vladivostok, odkud byla zajištěna doprava lodí.

Červeně

Čára zobrazuje trasu Transsibijské magistrály, jezero Bajkal je jasné viditelné.

Jezero Bajkal a jeho okolí bylo tehdy obsazeno ruskými a tak hrozilo, že by přivítalo tam a v jeho okolí je doprava po magistrále přítelena. Proto tehdejší hlavní velitel plukovník Radola Gajda (později generál) správně odhadl, že by do zad legií mohli vpadnout nepřítel z pozic v okolí jezera. legií

Rudě tak měli ozbrojené ledoborce a další - modernější - lodě. Legionáři přesto neváželi zabrat stanic a kolesové plavidla z Angary a odjinud, vyzbrojit je děly a kulometry, a pustit se do zdlouhavého nerovného boje. Ale dopadlo to nakonec větzně pro nás. Dokázali děky přítelům z Ásahem děly vydat hlavní plavidla ruských, osádky některých se vzdaly, jiní zakotvili a jejich osádky uprchly.

Párně-k

Sibirjak, která má na kontě jedině potopené nepřítelské lodě

v celém

Československé historii.

Tato bitva proběhla před sto lety - 16. srpna 1918.

Cesta do Vladivostoku tedy byla volná. S našimi legií pak odešlo i mnoho Rusů - inteligence, Álechta, a věichni bohatí, protože měli oprávněnou starost, že by byli povraženi, a obrátně o věchno, co si z domovů vzali s sebou. Také naše velitelé tzv. žbá - chá, kteří rovněž měli strach o své životy, se k nim připojili.

Statečnost a činnost legií - jak na ruských, tak i italských (na těch byl i můj děda) a francouzských frontě, také daly argumenty Masarykovi, aby zůstal souhlas velmocí - k zřízení - samostatného Československa

stáitu; pávodně totiž bylo náje země- má-něno pouze jako nájak federalizovaně Rakousko.

F. MORAVEC